

PROJECTE DE LLEI

per a la modificació de la Llei 18/2017, de l'1 d'agost, de comerç, serveis i fires, i del Decret Llei 1/2009, del 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials.

Preàmbul

I

L'article 121.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria de comerç, que inclou la determinació de les condicions administratives per exercir l'activitat comercial i dels llocs i els establiments on s'acompleixi, i l'ordenació administrativa del comerç electrònic o del comerç per qualsevol altre mitjà. També inclou la regulació administrativa de totes les modalitats de venda i de totes les formes de prestació de l'activitat comercial, així com de les vendes promocionals i de la venda a pèrdua; la regulació dels horaris comercials, respectant en l'exercici d'aquesta competència el principi constitucional d'unitat de mercat; la classificació i la planificació territorial dels equipaments comercials i la regulació dels requisits i del règim d'instal·lació, ampliació i canvi d'activitat dels establiments; l'establiment i l'execució de les normes i els estàndards de qualitat relacionats amb l'activitat comercial, així com l'adopció de mesures de policia administrativa amb relació a la disciplina de mercat.

La Llei 18/2017, de l'1 d'agost, de comerç, serveis i fires, i el Decret Llei 1/2009, del 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials, són la base de l'ordenació comercial a Catalunya, que representa la consolidació d'un marc normatiu orientat a la preservació de les bones pràctiques comercials al servei d'una competència lliure i lleial, i a un model de creixement sostenible, territorialment i urbanísticament, tenint en compte en especial la incidència que té sobre la mobilitat i el medi ambient.

Les transformacions econòmiques, socials, ambientals i digitals dels darrers anys han deixat empremta en el sector comercial, tant en l'àmbit de l'ordenació de l'activitat comercial com en la dels equipaments comercials, amb l'aparició d'un nou format, les *botigues fosques* conegudes fins ara com a *dark store*, que han proliferat en els darrers temps sense disposar de cap regulació específica, i que es mouen en el llindar entre el concepte d'establiment comercial i de magatzem. Per aquest motiu és necessària l'actualització de la Llei 18/2017 i del Decret Llei 1/2009, per tal d'adequar-ne el contingut a l'entorn en què s'han d'aplicar, resoldre les situacions ineficients i poc sostenibles detectades amb l'aplicació pràctica de la normativa vigent i corregir els dubtes interpretatius que l'experiència adquirida ha posat de manifest, com també per tal d'atorgar major seguretat jurídica al conjunt d'empreses del sector comercial i a les diferents administracions territorials. Així mateix, per tenir una seguretat jurídica millor es revisa el text de la Llei 18/2017, que s'ha vist afectat per la Sentència del Tribunal Constitucional 117/2022, de 29 de setembre.

II

Aquesta Llei consta de dos articles, una disposició derogatòria i dues disposicions finals.

L'article 1 modifica la Llei 18/2017, de l'1 d'agost, de comerç, serveis i fires, amb disset apartats; l'article 2 modifica el Decret Llei 1/2009, del 22 de desembre, d'ordenació dels establiments comercials, amb sis apartats.

III

La normalització i generalització del comerç electrònic com a canal de venda han posat en evidència els efectes perjudicials per les externalitats negatives que produeix la seva expressió física. Un dels problemes més rellevants que genera el comerç electrònic es posa de manifest en el moment de lliurar-se el producte a la persona compradora. És llavors quan es fan visibles i identificables els efectes perjudicials d'aquesta modalitat comercial. En aquest sentit, la major velocitat de resposta de la persona comerciant, que es fonamenta en la millora de la distribució i la reducció significativa dels terminis de lliurament dels productes i serveis, ha fet més evidents els efectes negatius que causa el comerç electrònic, que incideixen principalment sobre el medi ambient, l'entorn urbà, la mobilitat, i la convivència ciutadana.

L'estudi "Comerç *online* i mobilitat. Evolució 2018-2020" estima que a Catalunya, en un any, es produeixen més de 7 milions de desplaçaments, entre lliuraments fallits (4.639.219 desplaçaments) i devolucions (2.530.234 desplaçaments). La necessitat de mitigar l'afectació que sobre el medi ambient i l'entorn urbà generen aquests errors en la recollida i devolució dels productes ha portat a modificar l'article 16.3 de la Llei 18/2017, per preveure que les empreses que es dediquen a la modalitat de venda de productes a distància hagin d'oferir a la persona compradora la possibilitat de recollida i devolució del producte en un establiment físic proper.

Cal recordar que la Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de desembre, relativa als serveis en el mercat interior (DSMI), permet compatibilitzar la garantia de la llibertat de l'establiment i la lliure circulació de prestadors amb la possibilitat d'establir directrius que adaptin l'exercici de l'activitat comercial, quan aquestes es fonamentin en raons imperioses d'interès general com ara la protecció del medi ambient i de l'entorn urbà. La implementació d'aquesta mesura prevista a l'article 16.3 contribuirà a disminuir els desplaçaments innecessaris, tant de persones com de mercaderies, i permetrà millorar la mobilitat i reduir la contaminació, de manera que s'afavoreixi un desenvolupament econòmic sostenible, en coherència amb l'objectiu comunitari de preservació mediambiental.

L'article 1.1 afegeix una lletra o) a l'article 4 de la Llei 18/2017, per tal de definir el concepte de botiga fosca. L'article 1.3 afegeix l'article 16 bis per establir els requisits que ha de complir la botiga fosca, i els horaris als quals s'ha de subjectar el lliurament dels productes, a fi d'evitar l'ocupació excessiva de la via pública i les molèsties al veïnatge. Així mateix, l'article 1.2 modifica l'article 16.3 de la Llei 18/2017, que, tal com s'ha esmentat prèviament, disposa que totes empreses que es dediquin a la modalitat de venda de productes a distància hagin d'oferir a la persona compradora la recollida i, si s'escau, la devolució dels productes adquirits en punts de recollida i de retorn (*click & collect*). Els articles 1.14 i 1.15 modifiquen els articles 72 i 73 de la Llei 18/2017, per tipificar els incompliments dels requisits que l'article 16 bis estableix en relació amb les botigues fosques.

Les administracions més afectades per les externalitats que pot causar l'activitat de les botigues fosques són els ajuntaments, ja que incideixen directament sobre el municipi. Per aquest motiu, l'article 1.16 modifica els apartats 1 i 2 de l'article 85 de la Llei 18/2017 en el sentit d'atribuir als ajuntaments les competències sancionadores en aquesta matèria.

Les modificacions que introdueixen els articles 1.4, 1.5, 1.6 i 1.14 a la Llei 18/2017 donen resposta a la necessitat d'unificar la regulació dels diferents tipus de promoció de vendes, ja que en els darrers anys s'ha constatat que la pràctica diària del sector evoluciona cap a posar en pràctica diverses activitats promocionals alhora. En aquest sentit, totes les activitats de promoció tenen com a finalitat dinamitzar les vendes de l'establiment i donar sortida al producte, sigui perquè n'arriben de nous, per acabar els estocs de temporada o per obres, entre d'altres.

En aquest sentit, l'article 1.4 suprimeix la distinció en dos capítols del títol II de la Llei 18/2017,

respecte a les diferents activitats de promoció de vendes; l'article 1.5 modifica els apartats 1, 2 i 3 de l'article 19 del títol II d'activitats de promoció, per eliminar la referència a la distinció entre activitats amb finalitat extintiva i incentivadora; l'article 1.6 modifica l'article 20.6 per eliminar la referència a la finalitat de la venda, i l'article 1.14 suprimeix la referència a la finalitat de l'activitat de promoció de vendes en els tipus infractors de l'article 72, apartats 8 i 13. Així mateix, l'article 1.9 modifica l'article 32.3, en què s'elimina la referència a la finalitat extintiva de les activitats de promoció de venda.

D'altra banda, l'article 1.7 pretén resoldre la problemàtica que comporta l'increment de la rotació dels productes en venda, conjuntament amb la reducció de la durada de les temporades, que fa que les mercaderies perdin la vigència més ràpidament i es provoqui una alta rotació dels estocs, i alhora que aquests se solapin en els establiments dedicats a la venda d'excedents. En aquest sentit, l'article 1.7 modifica l'article 23, apartats 1.c).1a, 2 i 4, que regula la venda d'excedents, en el sentit de reduir de nou a sis mesos el termini que les mercaderies han d'estar a l'estoc de la persona comerciant abans que es puguin vendre en un establiment *outlet* o zona *outlet* d'un establiment, i també es possibilita que els establiments de venda d'excedents puguin fer activitats de promoció per donar sortida a la mercaderia.

L'article 1.8 dona una nova redacció a l'article 24 de la Llei 18/2017, que canvia la denominació d'*activitat de promoció amb finalitat incentivadora a venda en oferta o promoció*, a fi de facilitar-ne la comprensió i resoldre els dubtes interpretatius que la redacció actual ha comportat. La redacció fins ara vigent de l'article 24.1 definia aquest tipus d'activitats de promoció de vendes com aquelles que oferien productes o serveis amb unes condicions més favorables de les habituals o de les previstes. Aquest darrer terme de *previstes* se suprimeix, atesa la inseguretat jurídica que genera entre els comerciants veure condicionada la determinació de l'activitat promocional que estan duent a terme a la producció d'un esdeveniment futur i incert, perquè, en la majoria dels casos, no saben quines seran les condicions en què oferiran els productes inclosos en la promoció que fan fins que aquesta hagi finalitzat.

Així mateix, la nova redacció que l'article 1.8 dona a l'article 24 de la Llei 18/2017 aclareix l'abast de les promocions que tenen caràcter generalitzat en determinats supòsits, i revisa el concepte de *preu anterior a la promoció*, que passa a ser el menor aplicat sobre productes o serveis idèntics en els trenta dies precedents. També amplia el termini d'aquests tipus de promocions de dos dies a tres, per dinamitzar les vendes.

D'altra banda, la normativa vigent estableix la possibilitat d'ampliació puntual de l'horari comercial en el cas dels esdeveniments coneguts com a *tasts de nit* i com a *shopping night*, i que està circumscrita als establiments inclosos dins el règim general d'horaris, i a una zona determinada o a tot un terme municipal. Per tant, queden exclosos de realitzar aquest tipus d'activitat promocional les zones de gran afluència turística i els establiments col·lectius (mercats municipals) si aquests últims impulsen l'acció amb caràcter individual.

Per eliminar aquesta exclusió i tenir un tractament equivalent, i també per donar resposta a les demandes del sector, els articles 1.10 i 1.11 modifiquen respectivament els articles 36.5 i 37.1.d) de la Llei 18/2017 a fi d'ampliar la possibilitat de modificació puntual de l'horari comercial per a les zones de gran afluència turística, mercats municipals i altres establiments col·lectius, de manera que aquests nous supòsits també es puguin acollir al procediment previst en aquests apartats.

L'article 1.12 preveu la supressió a l'article 38.4 de la Llei 18/2017 de l'obligació per la qual la direcció general competent en matèria de comerç hagi de disposar d'un informe previ i preceptiu de la direcció general competent en matèria de turisme per resoldre la sol·licitud d'un ajuntament d'acollir-se a la condició de municipi turístic a efectes d'horaris comercials, atès que

els requisits per ser considerat municipi turístic són diferents en les legislacions de comerç i de turisme.

Pel que fa a l'article 1.13, modifica la redacció dels apartats 1 i 2 de l'article 69, de la Llei 18/2017 a conseqüència de la Sentència del Tribunal Constitucional 117/2022, que resol el recurs d'inconstitucionalitat núm. 5332-2017, promogut pel president del Govern espanyol contra diversos articles de la Llei del Parlament de Catalunya 18/2017, d'1 d'agost, de comerç, serveis i fires. Aquesta Sentència considera inconstitucional l'article 69 en allò que fa referència a la prescripció de les infraccions lleus i molt greus i a la prescripció de les sancions lleus, en la mesura que s'aparta de la regulació de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç minorista, que fixa la prescripció de les infraccions molt greus en tres anys, la de les infraccions lleus en sis mesos i la prescripció de les sancions lleus també en sis mesos. La nova redacció de l'article 1.13 s'ajusta als terminis esmentats.

D'altra banda, s'ha observat que es produeix un increment del malbaratament alimentari de productes peribles quan coincideixen dos o més dies festius consecutius de tancament obligatori dels establiments comercials. Aquesta circumstància està resolta pel que fa a la coincidència amb festius de caràcter general, però no queda resolta quan un o diversos dels dies festius que coincideixen tenen caràcter local. Per solucionar aquesta situació, l'article 1.17 afegeix un segon paràgraf a l'apartat 4 de la disposició addicional primera de la Llei 18/2017, el qual preveu que els ajuntaments fixin un dia d'obertura comercial autoritzada en coincidir dos o mes festius consecutius de caràcter general o local per tal de garantir el proveïment de la població i evitar el malbaratament dels productes alimentaris peribles que es troben a la venda.

IV

L'article 2 d'aquesta Llei modifica el Decret Llei 1/2009, del 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials.

L'article 2.1 afegeix una lletra k) a l'article 5 per definir la venda de proximitat de productes agroalimentaris.

L'article 207.2 de la Llei 2/2014, del 27 de gener, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic, va modificar l'article 8.1 del Decret Llei 1/2009, en el sentit d'introduir la possibilitat de delimitar trames urbanes consolidades supramunicipals, per a la qual cosa va posar com a límit el 31 de desembre de 2014.

La continuïtat del teixit residencial en nuclis continus o sistemes conurbats de diferents municipis aconsella que els criteris de localització i ordenació dels establiments comercials sigui equivalent en aquests municipis. Conseqüentment, és necessari poder delimitar una trama urbana consolidada supramunicipal que iguali el règim d'implantació dels establiments comercials en el conjunt del teixit residencial de tots els municipis conurbats. En aquest sentit, l'article 2.2 suprimeix el límit temporal establert a l'article 8.1 del Decret Llei 1/2009.

L'article 2.3 dona una nova redacció a l'article 9.2 del Decret Llei 1/2009 per equiparar els criteris de localització i d'ordenació dels petits establiments comercials (PEC) als establerts per a la resta de categories d'establiments, i adequar-los a determinades morfologies urbanístiques existents, especialment en municipis petits.

Aquesta millora dels criteris comporta que, en els municipis de 5.000 habitants o menys, es puguin implantar petits establiments comercials (PEC) en aquells emplaçaments on urbanísticament s'admeti l'ús comercial. D'aquesta forma els ajuntaments poden ajustar l'ordenació comercial a les necessitats específiques dels seus municipis amb teixits

residencials menys densos i amb possibilitats d'implantació més limitades, i a més s'eviten desplaçaments cap a d'altres polaritats comercials properes.

Aquesta modificació també comporta que, en els municipis de més de 5.000 habitants, els PEC es puguin implantar fora de la trama urbana consolidada (TUC) a l'empara de l'excepció establerta a l'article 9.3.b) del Decret Llei 1/2009, per oferir així les mateixes possibilitats d'implantació que la resta de categories d'establiments comercials.

Aquesta nova redacció de l'article 9.2 del Decret Llei 1/2009 elimina la possibilitat que els petits establiments comercials per agregació configurin un mitjà establiment comercial en aquelles localitzacions on no és possible implantar aquesta categoria, cosa que dona consistència als criteris de localització i ordenació de l'ús comercial.

D'altra banda, l'article 2.3 modifica l'apartat 9.3.a) del Decret Llei 1/2009 per suprimir la referència temporal 2009-2015 del Pla d'aeroports, aeròdroms i heliports de Catalunya, i així fer la referència al pla vigent en cada moment. Així mateix, l'article 2.3 redueix els requisits de l'apartat 9.3.b) del Decret Llei 1/2009 que s'exigeixen per implantar establiments comercials fora de la TUC en continuïtat amb el teixit residencial, en simplifica l'acreditació, n'agilitza la tramitació administrativa i adequa la configuració dels projectes comercials a les característiques específiques de l'emplaçament.

L'experiència adquirida des de la vigència del Decret Llei 1/2009 ha posat en relleu que el requisit establert a l'apartat tercer del 9.3.b), relatiu a una parcel·la aïllada, condiona la configuració dels establiments comercials, atès que hi ha escassetat de parcel·les que compleixin aquest requisit, i per tant l'article 2.3 l'elimina. En suprimir-se aquest requisit per a la localització de l'establiment comercial fora de la TUC també se'n deroga la definició establerta a l'article 5.j) del Decret Llei 1/2009.

Finalment, l'article 2.3 modifica també la condició establerta a l'apartat 4 de l'article 9.3.b) del Decret Llei 1/2009, que en la nova redacció passa a ser apartat 3 de l'article 9.3.b). Aquest nou text manté l'exigència que l'establiment comercial disposi d'una parada de transport públic col·lectiu a una distància inferior a 200 metres respecte de l'entrada principal de l'establiment, i elimina l'exigència que aquest transport públic sigui urbà i integrat a la xarxa municipal ja existent o prevista.

Pel que fa als nous supòsits d'implantació de PEC a l'empara de l'excepció prevista en la nova redacció de l'article 9.2.d) del Decret Llei 1/2009, cal establir-ne el nivell d'intervenció administrativa. Per aquest motiu, els articles 2.4 i 2.5 d'aquesta Llei modifiquen respectivament l'article 17 i l'article 18 del Decret Llei 1/2009 en el sentit de sotmetre al règim de comunicació la implantació d'aquests nous supòsits i la documentació que cal aportar. Aquesta modificació també comporta substituir en els articles 17 i 18 la referència a la Llei 16/2015, de 21 de juliol, de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica, per la Llei 18/2020, de 28 de desembre, de facilitació de l'activitat econòmica, ja que aquesta última ha derogat parcialment la Llei 16/2015.

La necessitat de potenciar una mobilitat més sostenible comporta habilitar espais d'intercanvi modal per facilitar el canvi als usuaris i usuàries de transport privat a transport públic. El Pla director urbanístic (PDU) d'aparcaments d'intercanvi modal transport públic-vehicle privat a l'àmbit del sistema tarifari integrat de l'ATM de Barcelona ha establert el marc urbanístic i territorial dels intercanviadors de transport públic/vehicle privat definits en el Pla director d'infraestructures del transport col·lectiu de la regió metropolitana de Barcelona 2011/2020 situats a les estacions ferroviàries suburbanes de RENFE-ADIF i dels Ferrocarrils de la

Generalitat de Catalunya, i en algunes parades d'autobús, per donar resposta a la demanda creixent d'aquest tipus d'aparcament. Cal dotar aquests aparcaments d'intercanvi modal dels serveis necessaris per cobrir les necessitats dels viatgers. En aquest sentit, l'article 2.6 d'aquesta Llei afegeix l'apartat 5 a la disposició addicional tretzena del Decret Llei 1/2009, que preveu que aquests espais puguin disposar d'un establiment comercial de fins a 500 metres quadrats de superfície de venda.

V

Aquesta Llei preveu una disposició derogatòria que suprimeix l'article 23.6 de la Llei 18/2017, de l'1 d'agost, de comerç, serveis, i fires, relativa a la creació d'un registre d'empreses i establiments dedicats a la venda d'excedents, en entendre que aquesta creació esdevindria una càrrega administrativa innecessària.

Així mateix, deroga la lletra j) de l'article 5 del Decret Llei 1/2009, que defineix el concepte de parcel·la aïllada, ateses les modificacions que l'article 2.2 d'aquesta Llei disposa respecte als requisits de localització d'establiments comercials fora de la trama urbana consolidada (TUC) i regulats a l'article 9.3.b).

D'altra banda, també deroga el títol IV del Decret Llei 1/2009, relatiu al Pla de competitivitat del comerç urbà. Aquest Pla ha estat substituït per d'altres instruments impulsats pel departament competent en matèria de comerç, els quals han incorporat els objectius previstos.

Finalment, les dues disposicions finals invoquen, respectivament, els títols competencials i habiliten el desplegament reglamentari de la Llei.

Article 1. Modificació de la Llei 18/2017, de l'1 d'agost, de comerç, serveis i fires

1.1 S'afegeix la lletra o) a l'article 4 amb el text següent:

“o) Botiga fosca: establiment ubicat dins el perímetre de la trama urbana consolidada dels municipis, d'acord amb el que estableix el Decret Llei 1/2009, del 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials, on es preparen les comandes de compra a distància i des d'on es distribueixen a la persona destinatària final. Aquest establiment està estructurat en passadissos i prestatges amb productes, o estructures similars, però sense que les persones clients hi puguin accedir i sense cap element complementari per a la venda física dels productes.”

1.2 Es modifica l'apartat 3 de l'article 16, que queda redactat de la manera següent:

“3. Les empreses que es dediquen a la modalitat de venda de productes a distància, en els municipis que disposin de trama urbana consolidada, a més de la possibilitat de lliurament del producte a l'adreça postal assenyalada per la persona compradora, han d'oferir-li i facilitar-li la possibilitat de recollida i devolució del producte en un establiment o punt de recollida físic dins del perímetre de la trama urbana consolidada. Totes aquestes empreses han de disposar de punts de recollida i de retorn, propis o aliens, que s'han de situar d'acord amb els paràmetres de localització que han d'establir els ajuntaments respectius, i que no poden estar ubicats a una distància superior a 500 metres de l'adreça postal assenyalada per la persona compradora.

“En el cas que els ajuntaments no estableixin els paràmetres de localització indicats, la distància màxima entre l'adreça postal indicada per la persona compradora i el punt de recollida i devolució no pot superar els 500 metres.

“Queda exclòs del compliment d'aquesta obligació el lliurament i retorn de productes d'alimentació i gran consum. A aquest efecte es consideren productes d'alimentació i gran consum els que estableix l'annex del Reial decret 367/2005, de 8 d'abril, pel qual es desplega

l'article 17.3 de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç minorista, i es defineixen els productes d'alimentació frescos i peribles i els productes de gran consum.

"Les empreses que es dediquen a la modalitat de venda de productes a distància només han de comunicar, quan escaigui, les dades de la persona compradora que siguin estrictament necessàries per poder dur a terme la recollida o la devolució del producte."

1.3 S'afegeix l'article 16 bis amb el text següent:

"Article 16 bis

"Botiga fosca.

"1. Les botigues fosques han de disposar, dins de l'espai d'ús exclusiu d'aquestes, d'una zona específica d'espera per als vehicles que fan el repartiment a la persona destinatària final, i han d'habilitar també una zona d'estada per a les persones repartidores a l'interior del centre.

"2. Els ajuntaments han de determinar una superfície mínima destinada tant a la zona d'espera dels vehicles com a la zona d'estada de les persones repartidores en funció de la superfície construïda total de la botiga fosca.

"En el cas que els ajuntaments no determinin una superfície mínima, són aplicables els paràmetres següents:

"a) Quan el repartiment es faci amb bicicleta o altres vehicles de mobilitat personal, la superfície d'ambdues zones ha de ser com a mínim de 5 metres quadrats per cada 100 metres quadrats de superfície construïda de la botiga fosca.

"b) Quan el repartiment es faci amb altres tipus de vehicle, la superfície mínima d'espera ha de tenir, a més a més, una superfície mínima de dues places d'aparcament per cada 100 metres quadrats de superfície construïda.

"3. L'activitat de càrrega i descàrrega de les botigues fosques s'ha d'adequar al que estableixen les ordenances municipals, així com al que estableix la Llei 9/2003, de 13 de juny, de la mobilitat, i les seves normes de desplegament o la normativa vigent en cada moment.

"4. Les botigues fosques no poden lliurar els productes a la persona destinatària final entre les 23 h i les 7 h. Els ajuntaments, mitjançant un acord del Ple, poden reduir la franja horària de lliurament dels productes per a determinades zones del seu municipi en les quals hagin establert la restricció de la circulació per motius mediambientals. L'acord del Ple n'ha de preveure el règim horari. L'ajuntament ha de publicar al *Diari oficial de la Generalitat de Catalunya* l'acord de modificació de la franja horària.

"No obstant això, no queda subjecte a aquest règim horari el lliurament de productes d'alimentació i gran consum. Es consideren productes d'alimentació i gran consum els que estableix l'annex del Reial decret 367/2005, de 8 de abril, pel qual es desplega l'article 17.3 de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'ordenació del comerç minorista, i es defineixen els productes d'alimentació frescos i peribles i els productes de gran consum."

1.4 Se suprimeix la divisió per capítols del títol II d'activitats de promoció.

1.5 Es modifiquen els apartats 1, 2 i 3 de l'article 19, que queden redactats de la manera següent:

"1. Les activitats de promoció de vendes tenen com a objectiu donar sortida als estocs mitjançant l'aplicació de descomptes o incentius en els preus de les mercaderies, i es classifiquen en les modalitats següents: venda en rebaixes, venda en liquidació, venda de saldos, venda d'excedents i venda en oferta o promoció.

"2. En cap cas no es poden fer servir denominacions que facin referència a algun dels tipus de les activitats de promoció de vendes esmentades a l'apartat anterior si la venda anunciada no s'ajusta als paràmetres que estableix aquesta Llei per a la modalitat de venda corresponent.

"3. Independentment de la denominació o la forma que la persona comerciant doni a les activitats de promoció de vendes, les activitats que s'ajustin a les característiques establertes per aquesta Llei per a qualsevol de les modalitats esmentades en l'apartat 1 tenen la consideració de venda en rebaixes, venda en liquidació, venda de saldos, venda d'excedents i

venda en oferta o promoció, segons s'escaigui, i resten subjectes al compliment dels requisits corresponents.”

1.6 Es modifica l'apartat 6 de l'article 20, que queda redactat de la manera següent:

“6. Les temporades habituals per dur a terme la venda en rebaixes són l'hivern i l'estiu, en què tradicionalment es fa aquest tipus de venda. Anualment, abans del 30 de setembre, el Consell Assessor de la Generalitat en matèria de comerç ha de recomanar les dates d'inici i de finalització de les temporades de l'any següent, atenent, en cada moment, a les demandes del sector comercial.”

1.7 Es modifiquen els apartats 1.c).1a, 2 i 4 de l'article 23, que queden redactats de la manera següent:

“1.c).1a La venda d'excedents en un espai d'un establiment comercial no dedicat exclusivament a la venda d'aquest tipus de producte només es pot dur a terme si els productes que s'hi ofereixen procedeixen exclusivament de l'estoc de la mateixa empresa i n'han format part durant un mínim de sis mesos.

“2. Els establiments dedicats de manera exclusiva a la venda d'excedents de producció o de temporada poden oferir, a més dels procedents de la mateixa empresa, tota mena de restes tant si provenen d'altres empreses detallistes com si provenen d'empreses majoristes o d'excedents de producció de fabricants de l'espai econòmic europeu, sempre que puguin acreditar que han format part de l'estoc d'una persona venedora de l'espai econòmic europeu durant un període mínim de sis mesos o que procedeixen d'excedents de producció d'una persona fabricant de l'espai econòmic europeu. En aquests establiments també es poden oferir saldos, que han d'estar degudament identificats, d'acord amb el que determina l'article 22.2.

“4. Els preus dels productes oferts als establiments i espais dedicats a la venda d'excedents de producció o de temporada han d'ésser inferiors al preu de venda en els circuits comercials convencionals i poden ésser reduïts successivament des del moment que es posin a la venda.”

1.8 Es modifica l'article 24, que queda redactat de la manera següent:

“Article 24

“Venda en oferta o promoció

“1. Són activitats de venda en oferta o promoció les que ofereixen productes o serveis en unes condicions més favorables de les habituals, amb l'objectiu de promoure'n o incrementar-ne la venda o de dinamitzar les vendes o la prestació de serveis en un establiment o en més d'un.

“2. La venda en oferta o promoció, per la seva naturalesa mateixa, s'ha de limitar a un nombre determinat de productes de l'establiment, o, si s'escau, de la secció corresponent.

“3. Sens perjudici del que estableix l'apartat 2, la venda en oferta o promoció pot abastar una part o la totalitat de productes d'un establiment en els supòsits següents:

“a) En el cas d'activitats de caràcter promocional, que tinguin una periodicitat anual i una durada màxima de tres dies, sempre que aquestes activitats siguin una pràctica comuna en tots els sectors comercials o en algun d'ells i estiguin directament relacionades amb tradicions culturals, o bé es tracti d'esdeveniments promocionals incorporats de manera generalitzada als usos comercials.

“b) En cas d'inauguració d'un nou establiment.

“4. En els anuncis de venda en oferta o promoció se n'ha de detallar la durada, els productes que en són objecte i qualsevol condició especial inherent a la promoció.

“5. En cas que l'activitat de promoció afecti productes o serveis venuts anteriorment al mateix establiment en condicions habituals, s'ha d'indicar, com a preu anterior a la promoció, el preu menor aplicat sobre productes o serveis idèntics en els trenta dies precedents.

“A aquests efectes no es té en consideració el preu que s'hagués aplicat amb la finalitat de reduir el malbaratament alimentari, sobre productes idèntics amb dates de caducitat o consum preferent properes al venciment.

“6. Són activitats de venda en oferta o promoció, entre d'altres, les vendes i la prestació de serveis amb obsequi i les ofertes conjuntes a què fan referència, respectivament, els articles 25 i 26.”

1.9 Es modifica l'apartat 3 de l'article 32, que queda redactat de la manera següent:

“3. Resten exclosos de les obligacions que estableix aquest article els productes inclosos i anunciats en el marc d'una venda en rebaixes, en liquidació, de saldos i d'excedents.”

1.10 Es modifiquen els apartats 5 i 6 de l'article 36, que queden redactats de la manera següent:

“5. El departament competent en matèria de comerç pot autoritzar la modificació de la franja horària establerta per la lletra a de l'apartat 2 o, en el seu cas, en la resolució de qualificació de municipi turístic corresponent, sigui per a un mercat municipal o per a un altre tipus d'establiment col·lectiu, per als establiments situats en una zona determinada o per a tots els establiments d'un terme municipal, així com també per als establiments i àrees d'establiments d'un sector d'activitat comercial concret, amb motiu d'un esdeveniment promocional o d'impacte especial en el sector.

“Per tal d'obtenir l'autorització de la modificació de la franja horària, l'ajuntament ha de presentar davant del departament competent en matèria de comerç una sol·licitud motivada en què ha de concretar: la delimitació de la zona afectada, el mercat municipal o l'establiment col·lectiu afectat, o bé el sector d'activitat comercial afectat per un esdeveniment promocional o d'impacte especial, i també les hores de la franja horària que es proposa modificar, que no poden comportar un increment de l'horari d'obertura setmanal autoritzat.

“6. Els ajuntaments poden sol·licitar com a màxim quatre vegades l'any les modificacions en l'horari comercial general previstes al punt 5. Cada modificació pot incloure un canvi en l'horari comercial per un màxim de dos dies feiners consecutius. En el cas del municipi de Barcelona, aquest límit es pot establir per districtes.”

1.11 Es modifica l'apartat 1.d) de l'article 37, que queda redactat de la manera següent:

“d) Els establiments situats en municipis turístics, d'acord amb el que estableix l'article 38, a excepció dels apartats 5 i 6 de l'article 36 que els són aplicables.”

1.12 Es modifica l'apartat 4 de l'article 38, que queda redactat de la manera següent:

“4. La direcció general competent en matèria de comerç és l'òrgan a qui correspon aprovar o denegar la proposta a què fa referència l'apartat 2 i, si s'escau, modificar-la en els termes que consideri pertinents. La resolució que aprova, denega o modifica la proposta ha d'ésser publicada en el butlletí oficial de la província.”

1.13 Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 69, que queden redactats de la manera següent:

“1. Les infraccions molt greus prescriuen al cap de tres anys; les greus, al cap de dos anys, i les lleus, al cap de sis mesos.

“2. Les sancions molt greus prescriuen al cap de tres anys; les greus, al cap de dos anys, i les lleus, al cap de sis mesos.”

1.14 S'afegeix l'apartat 5 bis i es modifiquen els apartats 8 i 13 de l'article 72, que queden redactats de la manera següent:

“5 bis. En relació amb les botigues fosques, és infracció lleu incomplir les condicions previstes a l'article 16 bis d'aquesta Llei, quan no escaigui qualificar l'incompliment d'infracció greu.”

“8. En relació amb les activitats de promoció, és infracció lleu incomplir les condicions generals establertes per l'article 19.”

“13. En relació amb les condicions generals de les vendes en oferta o promoció, són infraccions lleus:

“a) Incomplir les condicions que estableix l'article 24.

“b) En relació amb les vendes i la prestació de serveis amb obsequi, fer-ne incomplint el que disposa l'article 25.

“c) En relació amb les ofertes conjuntes, fer-ne incomplint el que estableix l'article 26.2.”

1.15 S'afegeix un apartat 2 a l'article 73 amb el text següent:

“2. En relació amb les botigues fosques, és infracció greu:

“a) No preveure cap zona específica d'espera per als vehicles que fan el repartiment a la persona destinatària final.

“b) No preveure cap zona específica d'estada per als repartidors a l'interior del centre.

“c) Lliurar productes al persona destinatària final dins de la franja horària en què no es poden lliurar d'acord amb el que estableix l'article 16 bis.4.”

1.16 S'afegeix la lletra h) a l'apartat 1 i es modifica l'apartat 2 de l'article 85, que queda redactat de la manera següent:

“85.1.h) Apartat 5 bis, amb relació a les botigues fosques.

“85.2 Les corporacions locals, en l'àmbit de les competències pròpies segons la legislació de règim local, poden imposar sancions per les infraccions greus tipificades a l'article 73, apartats 2, 5, 9 i 11, si no hi ha una ordenança municipal que estableixi un règim sancionador propi en aquestes matèries.”

1.17 S'afegeix un segon paràgraf a l'apartat 4 de la disposició addicional primera, amb el text següent:

“L'obligació establerta en el paràgraf anterior també és aplicable als ajuntaments, per la qual cosa, quan es produeixi la coincidència de dos o més dies festius consecutius, de caràcter general o local, han de fer els canvis necessaris mitjançant el procediment previst a l'article 36.2.c) a fi d'establir l'obertura comercial en un dels dies festius consecutius.”

Article 2

Modificació del Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials

2.1 S'afegeix la lletra k) a l'article 5 amb el text següent:

“k) venda de proximitat: venda de productes agroalimentaris, procedents de la terra o de la ramaderia i/o resultat d'un procés d'elaboració o de transformació que es realitza en favor d'una persona consumidora, per part dels productors o agrupacions de productors agraris, directament o mitjançant la intervenció d'una persona intermediària.”

2.2 Es modifica el segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 8, que queda redactat de la manera següent:

“Els municipis limítrofs que estiguin conurbats mitjançant àrees residencials i/o sistemes de comunicació que les vertebrin, poden delimitar gràficament el perímetre corresponent a l'àmbit de la trama urbana consolidada supramunicipal conjuntament, de mutu acord i de conformitat amb l'article 7. En aquest supòsit, en relació amb els criteris de localització a què fa referència l'article 9, cal tenir en compte per a la totalitat de la trama urbana consolidada conjunta resultant els i les habitants del municipi amb més població.”

2.3 Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 9, que queden redactats de la manera següent:

“2. Els petits establiments comercials es poden implantar en sòl urbà i urbanitzable on l'ús residencial sigui dominant, sempre que no configurin un mitjà establiment comercial, un gran establiment comercial o un gran establiment comercial territorial.

“S'exceptuen d'aquest paràmetre general d'implantació els casos següents:

“a) Els petits establiments comercials en els municipis amb una població menor o igual a 5.000 habitants es poden implantar on el planejament urbanístic ho permeti, sempre que no configuren un mitjà establiment comercial, un gran establiment comercial o un gran establiment comercial territorial.

“b) Els petits establiments comercials dedicats a la venda de proximitat de productes agroalimentaris que dediquin, com a mínim, el 25% de la seva superfície de venda a l'oferta agroalimentària de producció i/o de producció i elaboració pròpia es poden implantar en els àmbits permesos pel planejament urbanístic.

“c) Els petits establiments comercials, individuals o col·lectius, sempre que no configuren un gran establiment comercial col·lectiu o un gran establiment comercial territorial, poden implantar-se en estacions de ferrocarril, ports i aeroports, així com en els equipaments de caràcter turístic o que generin una afluència en visitants significativa. En aquests casos, l'ús comercial és complementari i secundari respecte de l'activitat principal. Per reglament s'han d'establir els equipaments inclosos en aquesta categoria i la definició dels conceptes complementari i secundari.

“d) Els petits establiments comercials en els municipis amb una població major a 5.000 habitants o assimilables a aquests o que siguin capital de comarca es poden implantar fora de la trama urbana consolidada quan concorrin les circumstàncies previstes a l'apartat b) del punt 3 d'aquest article.

“3. Els mitjans establiments comercials i els grans establiments comercials només es poden implantar a la trama urbana consolidada dels municipis de més de 5.000 habitants o assimilables a aquests o que siguin capital de comarca. Per reglament, s'han de concretar les característiques que han de concórrer per considerar un municipi com a assimilable a un de més de 5.000 habitants.

“Excepcionalment es poden implantar també fora de la trama urbana consolidada quan concorri alguna de les circumstàncies següents:

“a) Que la implantació es produeixi dins de les zones d'accés restringit de les estacions de línies transfrontereres i transregionals del sistema ferroviari que acullin el tren d'alta velocitat o línies de llarg recorregut, dels ports classificats d'interès general i dels aeroports amb categoria d'aeroports comercials, segons el Pla d'aeroports, aeròdroms i heliports de Catalunya vigent en cada moment.

“b) Quan es compleixin totes i cadascuna de les condicions següents:

“1) L'emplaçament ha d'estar situat en continuïtat física amb el teixit urbà residencial, que configura la TUC, sense que pugui estar separat d'aquesta per cap barrera física no permeable significativa. L'establiment comercial ha de tenir accés des del carrer perimetral a la TUC.

“2) El planejament urbanístic ha d'admetre l'ús comercial a la parcel·la on es vol implantar l'establiment comercial.

“Aquest ús comercial ha de tenir caràcter dominant o principal respecte a la resta d'usos admesos a la parcel·la. En aquest sentit, es considera que l'ús comercial té caràcter dominant o principal a la parcel·la on es proposa implantar l'establiment comercial quan la superfície construïda de l'establiment comercial suposa, com a mínim, el 51% de l'edificabilitat neta de la parcel·la.

“3) L'entrada principal de l'establiment comercial ha d'estar a una distància inferior a 200 metres d'una parada de transport públic col·lectiu, existent o prevista. La parada ha d'estar en funcionament abans de l'obertura de l'establiment.

“L'excepcionalitat a què es refereix l'apartat b) pot ser vàlida també per a establiments comercials col·lectius, si en el moment de la sol·licitud de la llicència comercial ja queda definit el projecte comercial, el qual ha de complir totes i cadascuna de les característiques de l'article 5.b), així com la resta de les condicions de l'excepcionalitat esmentada.

“Per reglament s'han de detallar les condicions d'aquestes excepcionalitats.”

2.4 S'afegeix la lletra d) a l'apartat 1 i es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 17, que queda redactat de la manera següent:

“1.d) Els petits establiments comercials que s’implantin fora de la trama urbana consolidada quan s’acullin a l’excepció prevista a l’article 9.2.d).”

“2. S’han d’adreçar a l’ajuntament corresponent, d’acord amb el que estableix la Llei 18/2020, del 28 de desembre, de facilitació de l’activitat econòmica o la normativa que la substitueixi, les comunicacions següents:

“a) Les noves implantacions i els canvis d’activitat d’establiments comercials, individuals o col·lectius, amb una superfície de venda inferior a 2.500 metres quadrats, i les seves ampliacions quan siguin inferiors a 2.500 metres quadrats de superfície de venda total després de l’ampliació.

“b) Els canvis de titular i les remodelacions dels establiments comercials individuals o col·lectius amb una superfície de venda inferior a 2.500 metres quadrats.

“En tots els casos l’ajuntament ha de trametre aquestes comunicacions amb la documentació corresponent, a la direcció general competent en matèria de comerç en el termini d’un mes des de la seva presentació a l’ajuntament.”

“3. S’han d’adreçar a la direcció general competent en matèria de comerç, mitjançant el formulari normalitzat corresponent i a través del tràmit específic del Canal Empresa, les comunicacions següents:

“a) Les noves implantacions i els canvis d’activitat d’establiments comercials, individuals o col·lectius, amb una superfície de venda inferior a 800 metres quadrats, que se situïn fora de la TUC, quan s’acullin a les excepcions previstes a l’article 9, i les seves ampliacions quan siguin inferiors a 800 metres quadrats de superfície de venda total després de l’ampliació.

“b) Les noves implantacions, els canvis d’activitat d’establiments comercials singulars, individuals o col·lectius, amb una superfície de venda igual o superior a 2.500 metres quadrats i inferior a 5.000 metres quadrats, i les seves ampliacions quan siguin inferiors a 5.000 metres quadrats de superfície de venda total després de l’ampliació.

“c) Els canvis de titular i les remodelacions dels establiments comercials, individuals o col·lectius, amb una superfície de venda igual o superior a 2.500 metres quadrats.

“La direcció general competent en matèria de comerç ha de trametre aquestes comunicacions, amb la documentació aportada, a l’ajuntament corresponent en el termini d’un mes des que s’hagin presentat.”

2.5 Es modifica l’article 18, que queda redactat de la manera següent:

“1. La comunicació a què fa referència l’article 17 ha d’anar acompanyada de la documentació que estableix l’article 32 de la Llei 18/2020 o la normativa que la substitueixi.

“2. Per al compliment del que estableix aquest Decret Llei, el projecte tècnic ha de contenir, com a mínim, la documentació gràfica següent:

“a) Plànol de situació.

“b) Plànol de la planta de l’establiment en què consti la superfície de venda amb la distribució de l’oferta comercial, llevat pels canvis de titular. Per a les remodelacions s’ha d’aportar un plànol amb la distribució actual i un altre amb la proposada.

“c) Plànol en què consti la dotació de l’aparcament amb la distribució de les places d’aparcament, llevat pels canvis de titular. En el cas que estigui justificada una rebaixa de places d’aparcament, cal disposar de l’informe justificatiu municipal corresponent.

“d) Memòria justificativa del compliment dels requisits que estableix l’article 9.3.b), en el cas dels petits establiments que s’implantin a l’empara de l’excepció prevista a l’article 9.2.d) d’aquesta Llei.”

2.6 S’afegeix un apartat 5 a la disposició addicional tretzena, amb el text següent:

“5. Els àmbits inclosos en el Pla director urbanístic (PDU) d’aparcaments d’intercanvi modal transport públic-vehicle privat a l’àmbit del sistema tarifari integrat de l’ATM de Barcelona poden disposar d’un establiment comercial d’un màxim de 500 metres quadrats de superfície de venda. Aquest establiment comercial s’ha d’ubicar en un sistema de comunicacions per a

l'intercanvi modal de titularitat pública, vinculat al sistema ferroviari, sense que pugui ser a una distància superior de 300 m d'una estació de ferrocarril.”

Disposició derogatòria

Es deroga l'apartat 6 de l'article 23 de la Llei 18/2017, de l'1 d'agost, de comerç, serveis i fires; la lletra j) de l'article 5, i el títol IV i l'article 23 del Decret llei 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials.

Disposició final primera

Competències

Aquesta Llei es promulga d'acord amb les competències exclusives en matèria de comerç interior, fires i artesanía que estableix l'article 121 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya.

Disposició final segona

Desplegament

S'autoritza el Govern perquè aprovi les disposicions necessàries per aplicar aquesta Llei.